

**Όταν παίρνεις, γεμίζουν τα χέρια σου,
όταν δίνεις, γεμίζει η καρδιά σου!**

Ελπίδα: το οξυγόνο του Ουρανού!

«Τα πενούσαν όλα με ψυχική λεβεντιά!»

Η Ελπίδα είναι καρπός της Πίστεως στην Αγάπη και στην Προστασία του Θεού.

Ένας φωτισμένος Γέροντας Μοναχός έλεγε:

-Προσέξτε, μη σας φορέσει ο σατανάς τα μαύρα γυαλιά της απαισιοδοξίας και μετά τα βλέπετε όλα μαύρα.

Προσέξτε, μη γκρινιάζετε. Η γκρίνια κουράζει αυτούς που ζουν κοντά σας, και δυσαρεστεί τον Θεό, γιατί είναι ολιγοπιστία και μαζί αχαριστία.

Και πρόσθετε:

-Αρχίζετε την ημέρα σας με προσευχή και με χαμόγελο!...

Θυμηθείτε ότι αυτό έκαναν οι παλαιότεροι. Στους καθρέφτες και στα προσόψια τους γράφανε το «Καλημέρα» και το «Δόξα Σοι ο Θεός!» Ξέρανε να ζήσουν!...

Μήπως δεν είχανε και τότε βάσανα, αρρώστιες και φτώχεια; Κι' όμως τα πενούσαν όλα με ψυχική λεβεντιά!

Γνώριζαν να προσεύχονται, να καρτερούν και να νικούν...

Να συστηθούμε;

Είμαστε μια ομάδα νέων, η **Νεανική συντροφιά του Κατηχητικού**, οι οποίοι αποφασίσαμε να πάμε αντίθετα στο ρεύμα! Να εστιάσουμε στην θετική πλευρά της Ζωής! Για εμάς υπάρχει ΕΛΠΙΔΑ, αφού ο Χριστός μας είναι Ελπίδα!

Οι εποχές οι οποίες διανύουμε, διέρχονται κρίση. Γι' αυτό και εμείς θα δράσουμε!

Θα κάνουμε το διαδίκτυο, εργαλείο Πνευματικής Προόδου!

Με την ευχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας!

Ο Στόχος της εφημερίδας μας, είναι να ανατρέξουμε στην Ιστορία μας και την Παράδοσή μας και να μοιραστούμε μαζί σας, συνήθειες από το παρελθόν, αξίες καθώς επίσης βίους Αγίων αλλά και βιογραφίες Αγωνιστών οι οποίοι είχαν βαθιά Πίστη, Αυτογνωσία, Αγάπη για τον Πλησίον και δεν έπαυαν ποτέ να μάχονται!

Σήμερα, αντί να καταριόμαστε το σκοτάδι, ας ανάψουμε ένα ακόμα Λυχνάρι! Ας είμαστε εμείς αυτό το Λυχνάρι... Σήμερα που η διαφθορά και η σήψη έρπει παντού στη ζωή μας, το Αλάτι είναι που της λείπει, κι αυτό ας είναι το δικό μας! Σήμερα, που πλήθυναν τα μέσα, αλλά και οι τρόποι για να μας αλλοιώσουν προς το χειρότερο, η καλή Ζύμη, είναι που χρειάζεται! Ας είναι η δική μας, που θα τα

μεταβάλει όλα με τα έργα, τις δράσεις αλλά κυρίως με το παράδειγμά μας...

Ας σπκώσουμε με χαρά και υπομονή τον Σταυρό μας!

«ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΙ» το όνομά μας και εύχεστε, να φέρουμε και να σκορπίζουμε ΕΛΠΙΔΑ!

η ομάδα μας

Με την ευλογία

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας!

*Dum spiro spero!
Όσο ζω ελπίζω!*

Ζμνη νεανική εφημερίδα
με την ευλογία του Μητροπολίτου
Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανού

τηλ. επικοινωνίας:
6947.182.560

email:
kwnstantinayiannopoulou@gmail.com

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

**η Ελπίδα δεν
δολιχίγει τίποτα!**

**Όταν παίρνεις,
γεμίζουν τα χέρια
σου, όταν δίνεις,
γεμίζει η καρδιά σου!**

Το να αγαπάει κανείς αυτούς που τον αγαπούν είναι ανθρώπινο, το να αγαπά όμως αυτούς που τον μισούν είναι θεϊκό, και σ' αυτό πρέπει να αγωνίζεται ο άνθρωπος. Το να συγχωρεί κανείς τους φίλους του είναι λογικό και εύκολο, το να συγχωρεί όμως τους εχθρούς του είναι πολύ δύσκολο!

Τον άνθρωπο που έχει την ανάγκη μας, δεν μπορούμε να τον θεωρούμε βάρος μας, μπλέξιμο. Δεν μπορούμε να τον θεωρούμε συμφορά που έπεσε μπροστά μας, για να δούμε πως θα την ξεπεράσουμε όσο το δυνατό πιο γρήγορα και πιο ανώδυνα για μας.

Ο άνθρωπος που είναι ο πλησίον μας, λέει ο Χριστός μας, δεν είναι ένα χαρτομάντηλο μιας χρήσεως... μόνο για ένα χαμόγελο, λίγα κέρματα ή μια καλή κουβέντα. Δεν είναι έτσι... Χρειάζεται να τον κάνεις πρόβλημά σου και να ασχοληθείς μαζί του. Δεν μπορείς να πεις «Όχι τρεξίματα, όχι μπελάδες.» **Να τον κάνεις και τρέξιμο και μπελά σου!**

Η χριστιανική Αγάπη είναι ενεργητική κι όχι παθητική. Είναι ευγένεια ψυχής που δεν λογαριάζει τίποτε κι ούτε μετράει, δεν κοντοστέκεται ούτε ρωτάει. Τότε μόνο είναι άξια του ονόματός της, όταν είναι αφιλοκερδής και ανυπόκριτη, και τότε μόνο μπορεί να γίνει πηγή ευτυχίας, όταν παρακινεί τον άνθρωπο να τα δίνει όλα, χωρίς να ζητά τίποτε. Γιατί, όπως λέει κι ένας ποιητής,

**«Το χέρι όταν απλώνεται να πάρει
χάνει ομορφιά και χάρη τόση,
όση ομορφιά και χάρη παίρνει
το χέρι όταν απλώνεται να δώσει»**

Όταν παίρνεις, γεμίζουν τα χέρια σου, ενώ, όταν δίνεις, γεμίζει η καρδιά σου.

Η αγάπη, όταν υπάρχει απλώς μέσα στην ψυχή μοιάζει με άρωμα κλεισμένο σε δοχείο. Αν θέλουμε να νιώσουμε την ευωδιά του, πρέπει να το βγάλουμε από το δοχείο του. Με το να θυμάται κανείς τη φωτιά δεν ζεσταίνεται, έτσι και με το να πιστεύει στην Αγάπη χωρίς να την μετατρέπει σε πράξη, δεν σώζεται.

Κωνσταντίνα

**Όταν οι άλλοι
κάνουν λάθη...**

Ένας πιστός ήρθε στην Εκκλησία. Ξέχασε να κλείσει το τηλέφωνό του, το οποίο κτύπησε κατά τη διάρκεια της Λειτουργίας.

Ο Ιερέας τον επέπληξε...

Οι άνθρωποι που προσεύχονταν τον επέπληξαν...

Σε όλη την διαδρομή για το σπίτι, η γυναίκα του τον κατηγορούσε για την απροσεξία του...

Στο πρόσωπό του φαινόταν η ντροπή, η σύγχυση και η ταπείνωση.

Το ίδιο βράδυ πήγε στο μπαρ...

Ο άνδρας ήταν ακόμη νευρικός και τα χέρια του έτρεμαν.

Κατά λάθος έχυσε το ποτό του στο τραπέζι.

Ο σερβιτόρος τον δικαιολόγησε και του έδωσε μια πετσέτα για να στεγνώσει. Ο θυρωρός σκούπισε το πάτωμα. Ο ιδιοκτήτης του μπαρ του πρόσφερε άλλο ποτό με έξοδα του μαγαζιού. Ταυτόχρονα είπε: «Μην ανησυχείς, φίλε. Όλοι κάνουμε λάθη».

Από εκείνη την ημέρα ο άνδρας πήγαινε στο μπαρ κάθε βράδυ...

Μετά από αυτό το περιστατικό, αυτός ο άνδρας δεν ήρθε πότε ξανά στην Εκκλησία.

Μερικές φορές η στάση μας μπορεί να ωθήσει τις ψυχές στην κόλαση. Μπορούμε να κάνουμε την διαφορά με τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε στους ανθρώπους, ειδικά όταν κάνουν λάθη!...

Άννα Σημ.

Το παρακάτω περιστατικό συνέβη σ' ένα ορφανοτροφείο στη Ρωσία, όπου περιθάλπονται μικρά παιδάκια, εγκαταλελειμμένα και κακοποιημένα. Στο ορφανοτροφείο, λοιπόν, αυτό, πήγε παραμονές Χριστουγέννων ένας καθηγητής να μιλήσει στα παιδιά για τη μεγάλη αυτή Γιορτή. Τα περισσότερα άπ' αυτά άκουγαν για πρώτη φορά για το Χριστό και για τη Γέννηση Του. Ένα αγοράκι έξι χρονών, ο Μίσα, άκουγε με ιδιαίτερη προσοχή τα λόγια του καθηγητή.

Στη συνέχεια δόθηκαν στα παιδιά υλικά για να φτιάξουν τη σπηλιά, τη φάτνη και όλα τα σχετικά.

Παρακολουθώντας ο καθηγητής τα χειροτεχνήματα των παιδιών, πρόσεξε κάτι πού του έκαμε εντύπωση σε εκείνο του Μίσα. Μέσα στη φάτνη τοποθέτησε δύο μωρά.

- Ο ένας είναι ο Χριστός, του είπε ο καθηγητής. Ποιό είναι το άλλο παιδάκι στην κούνια;

Τότε ο μικρός Μίσα άρχισε να του λέγει την ιστορία της Γέννησης του Χριστού, πού πριν λίγο είχε ακούσει από το στόμα του καθηγητή, προσθέτοντας όμως και κάτι δικό του. Όταν έφτασε στο σημείο όπου η Θεοτόκος τοποθέτησε το βρέφος στη φάτνη συνέχισε με αυτά τα λόγια: «Τότε ο μικρός Χριστός γύρισε, με κοίταξε και με ρώτησε αν είχα ένα μέρος να μείνω. Εγώ του είπα ότι δεν έχω ούτε μητέρα, ούτε πατέρα, ούτε πουθενά για να μείνω. Τότε ο Χριστός μου

Ο Χριστός και ο Μίσα!

είπε να μείνω μαζί του.

Εγώ τότε σκέφτηκα πώς δεν είχα κανένα δώρο να του δώσω, όπως οι άλλοι. Πώς θα με κρατούσε μαζί του;

Το μόνο δώρο πού μπορούσα να του προσφέρω ήταν να τον κρατήσω ζεστό. Γι' αυτό τον ρώτησα:

- Αν σε κρατάω ζεστό, είναι για σένα αυτό ένα καλό δώρο; Ο Ιησούς μου απάντησε:

- Αν με κρατήσεις ζεστό, αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο πού μου έχει δώσει κανείς ποτέ.

Έτσι μπήκα στη μικρή κούνια, κι αφού γύρισε και με κοίταξε ο Ιησούς μου είπε ότι μπορούσα να μείνω μαζί Του για πάντα.

Όταν τέλειωσε την ιστορία ο μικρός Μίσα, τα μάτια του ήταν γεμάτα δάκρυα πού έτρεχαν ασυγκράτητα στα μαγουλάκια του. Έσκυψε πάνω στο τραπέζι, κάλυψε το πρόσωπο με το χέρι κι έκλαιγε γοερά. Το μικρό ορφανό είχε βρει, επί τέλους, Κάποιον, πού δε θα τον εγκατέλειπε ποτέ, πού δε θα τον κακοποιούσε. Κάποιον πού θα του έλεγε να μείνει μαζί Του για πάντα.

Άγγελος

10 τρόποι για αρμονική συμβίωση

με τους άλλους

1

Πάρε την πρωτοβουλία να ευχηθείς μαζί τους. Ακόμη κι ένας θερμός χειρетиsmός είναι πολύ ενδαρρυντικός!

2

Να χαμογελάς όταν τους συναντάς. Υπόψη ότι το κατεούφιασμα χρειάζεται 72 μυσ ενώ το μειδίαμα μόνο 14!

3

Να φέρεις φιλικά και να είσαι πρόθυμος να βοηθήσεις. Αν θέλεις φίλους πρέπει να είσαι πρώτα φίλος!

4

Να τους αποκαλείς με τ' όνομά τους. Η γλυκύτερη λέξη για τον καθένα είναι το όνομά του!

5

Να δείχνεις εγκάρδιότητα. Να μιλάς και να ενεργείς για να δείχνεις στους άλλους την ειλικρίνειά σου!

6

Να δείχνεις πάντα κατανόηση. Εξάλλου υπάρχουν πάντα τρεις απόψεις σε κάθε θέμα. Η δικιά σου, η δικιά του και η ωστή!

7

Να ενδιαφέρεσαι πραγματικά γι' αυτούς!

8

Να τους λες πάντα ένα καλό λόγο!

9

Να φέρεις με ταπεινοφροσύνη! Έναν ταπεινό άνθρωπο όλοι τον αγαπάνε...

10

Να τους αγαπάς πραγματικά. Με λόγια και με έργα!

Ο Δάσκαλος και το ρολόι!

Ένας νεαρός αναγνωρίζει στο δρόμο έναν ηλικιωμένο, και τον ρωτάει:

- Με θυμάστε;

Ο ηλικιωμένος απαντάει όχι. Ο νεαρός λοιπόν του λέει, ότι ήταν μαθητής του και ο δάσκαλος τον ρωτάει:

- Ω ναι; Και τι κάνεις τώρα;

Ο νεαρός απαντά:

- Λοιπόν, είμαι δάσκαλος.

- Ω, πόσο όμορφο σαν εμένα; του λέει ο ηλικιωμένος.

- Ναι, έγινα δάσκαλος, γιατί με εμπνεύσατε να σας μοιάσω.

Περίεργος ρωτάει τον νεαρό να του πει γιατί και ο νεαρός του αφηγείται αυτή την ιστορία:

- Μια μέρα, ένας φίλος μου, και συμμαθητής, έφτασε στο σχολείο με ένα όμορφο, καινούργιο ρολόι. Μου άρεσε τόσο πολύ που δεν μπόρεσα να αντισταθώ και του το έκλεψα. Λίγο μετά, ο φίλος μου παρατήρησε ότι το ρολόι έλλειπε και αμέσως παραπονέθηκε στον δάσκαλο.

- Λοιπόν, είπε ο δάσκαλος, το ρολόι του συμμαθητή σας κλάπηκε κατά τη διάρκεια της σημερινής ημέρας στην τάξη. Όποιος το έκλεψε, παρακαλώ να το επιστρέψει.

Αλλά δεν το έδωσα πίσω, γιατί ντρεπόμουν...

Ύστερα έκλεισε την πόρτα και είπε σε όλους να σηκωθούν όρθιοι, γιατί θα ελέγξει τις τσέπες μας, αλλά πρώτα, μας είπε να κλείσουμε τα μάτια μας. Έτσι κάναμε και έψαξε τσέπη τσέπη και όταν ήρθε σε μένα βρήκε το ρολόι και το πήρε.

Συνέχισε να ψάχνει τις τσέπες όλων και όταν τελείωσε είπε:

- Ανοίξτε τα μάτια σας. Βρήκα το ρολόι!

Δεν ανέφερε ποτέ το όνομα του δράστη.

Εκείνη τη μέρα, **έσωσε την αξιοπρέπειά μου για πάντα!** Ήταν η πιο ντροπιαστική μέρα της ζωής μου. Δεν μου είπε ποτέ τίποτα και παρόλο που ποτέ δεν μου φώναξε ή με κάλεσε για να μου δώσει ηθικό μάθημα, πήρα ξεκάθαρα το μήνυμα.

Χάρη σε αυτόν κατάλαβα, αυτό που πρέπει να κάνει, ένας αληθινός εκπαιδευτικός!

Θυμάστε αυτό το επεισόδιο;

Και απάντησε ο δάσκαλος:

- Θυμάμαι την κατάσταση, το κλεμμένο ρολόι, να έχω ψάξει τις τσέπες όλων, αλλά δεν σε θυμόμουν, γιατί **και εγώ είχα κλειστά τα μάτια μου, ενώ σας έψαχνα!**

Άννα Σερ.

ΚΙ ΟΜΩΣ, ΟΛΟΙ ΜΙΛΑΜΕ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩΜΕ!

Παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει χιλιετίδες και η ελληνική γλώσσα έχει απλοποιηθεί -και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό- στην καθημερινή μας ζωή, χρησιμοποιούμε αρχαίες λέξεις χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Να 10 αρχαίες λέξεις και κάποια απ' τα παράγωγά τους που όλοι χρησιμοποιούμε...

Ύδωρ είναι το νερό. Σήμερα λέμε υδραγωγείο.

Φρνν είναι το μυαλό. Γι' αυτό το λόγο λέμε σήμερα φρενοκομείο, φρενοβλαβής, έχει σώας τας φρένας.

Αυδή είναι η φωνή. Σήμερα λέμε έμεινε άναυδος.

Υλν στα αρχαία είναι το δάσος. Σήμερα λέμε υλοτόμος, υλοτομία.

Φάος είναι τω φως. Σήμερα λέμε είχε μια φαινή ιδέα.

Δόρπος στα αρχαία είναι το δείπνο. Τη σημερινή εποχή χρησιμοποιούμε τη λέξη επιδόρπιο.

Δέρκομαι σημαίνει βλέπω. Σήμερα υπάρχει η λέξη οξυδερκής και όχι οξυβλέμματος.

Θαμαί είναι ένα αρχαιοελληνικό

επίρρημα που σημαίνει πολλές φορές. Γι' αυτό το λόγο λέμε για κάποιον που συχνάζει σε ένα μέρος ότι είναι θαμώνας.

Βρύχια είναι τα βαθιά ύδατα. Έτσι λοιπόν σήμερα λέμε υποβρύχιο.

Λας στα αρχαία ελληνικά είναι η πέτρα. Σήμερα χρησιμοποιούμε τη λέξη λατομείο.

Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι η γλώσσα μας (συγκεκριμένα τα αρχαία ελληνικά) σίγουρα δεν παρέμεινε αναλλοίωτη με το πέρασμα των χρόνων, άλλα πάντα θα υπάρχει στην καθημερινότητά μας ακόμα κι εάν εμείς δεν το καταλαβαίνουμε!

ΟΙ ΆΓΙΟΙ ΑΚΙΝΔΥΝΟΙ

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων **Ακινδύνου, Πηγασίου, Ελπιδοφόρου, Ανεμποδίστου και Αφθονίου**, στις 2 Νοεμβρίου.

Αξιωματούχοι του Πέρση βασιλιά Σαβωρίου, ο **Ακινδυνος**, ο **Πηγάσιος** και ο **Ανεμποδίστος**, το 330 μ.Χ. ομολόγησαν με γενναιότητα ότι είναι Χριστιανοί, και γι' αυτό συνελήφθησαν και μαστιγώθηκαν σκληρά μήπως έτσι προδώσουν την πίστη τους. Μάταια όμως, αφού βίωναν με θέλψη όλο το νόημα της Ενανθρώπισης του Υιού και Λόγου του Θεού.

Στη συνέχεια, τους υποχρέωσαν να μπουν μέσα στις φλόγες μιας μεγάλης φωτιάς, αλλά με τις θερμές δεήσεις τους προς το Θεό προκάλεσαν θύελλα με βροχή, που έσβησε τη φωτιά. Το θαύμα αυτό έγινε αιτία να αναβληθεί η θανατική ποινή και μάλιστα, με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, να ασπαστεί το Χριστιανισμό ο ειδωλολάτρης **Αφθόνιος** και να βαπτιστεί κι εκείνος στο όνομα της Παναγίας Τριάδας.

Ωστόσο μετά από μερικές μέρες, ύστερα από τις ατυχείς προσπάθειες να τους αλλάξουν το χριστιανικό φρόνημα, διατάχθηκε ο αποκεφαλισμός του **Αφθονίου**, ο οποίος με σταθερή πίστη στο ιερό Ευαγγέλιο, δήλωσε την αδυναμία της ειδωλολατρίας απέναντι στη χάρη του παντοδύναμου Τριαδικού Θεού.

Ο **Ελπιδοφόρος**, ο οποίος όχι μόνο ήταν πιστός στο Χριστό, αλλά και πρώτος της Συγκλήτου,

κλήθηκε με διάφορα μέσα να αλλάξει την πίστη του. Απάντησε τότε πως πιστεύει στο Χριστό, διότι Αυτός είναι «η οδός και η αλήθεια και η ζωή». Έτσι, διατάχθηκε η θανάτωσή του μαζί με άλλους επτά χιλιάδες Χριστιανούς.

Ρίχτηκαν σε λάκκο με θηρία, αλλά έμειναν αβλαβείς και τα θηρία στέκονταν με ηρεμία απέναντί τους. Το θαύμα αυτό οδήγησε τη μητέρα του βασιλιά στην Εκκλησία και στο να ασπασθεί το Χριστιανισμό. Στο τέλος οι Μάρτυρες ρίχτηκαν σε φλογισμένο καμίνι, για να λάβουν τον αμαράντινο της δόξης στέφανο.

Οι κίνδυνοι εξακολουθούν και σήμερα να είναι πολλοί και οι δοκιμασίες αρκετές, παρά την αύξηση της γνώσης και των επιστημονικών επιτευγμάτων, τις συνεχείς διακηρύξεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και τις προσπάθειες των κοινωνιών για επικράτηση της ειρήνης και της αλληλεγγύης στη λεγόμενη μεταμοντέρνα εποχή μας.

Έχοντας ως πρότυπα ήρωες και μάρτυρες της Πίστεως, όπως είναι «το πεντάριθμον σύνταγμα» των Αγίων Ακινδύνων, ο άνθρωπος αντλεί θάρρος από την αγάπη του Σωτήρος Χριστού και με πίστη και καθαρό μυαλό μετανοεί, συγχωρεί και με ελπίδα προχωρεί δημιουργικά στη ζωή του, έτοιμος να αντιμετωπίσει κάθε κίνδυνο και δοκιμασία.

Ιουδίνα

"Αγόρασε τον Παράδεισο!..."

Ενώ κάθεσαι στο σπίτι σου, έρχεται ο φτωχός να σου πουλήσει τον Παράδεισο και σου λέει:

«Δώσε μου λίγο ψωμί και πάρε τον Παράδεισο.

Δώσε μου ένα ρούχο και πάρε την Βασιλεία των Ουρανών.

Δώσε μου λίγα χρήματα και πάρε την χαρά των Αγγέλων».

Δώσε κάτι. Μόνο δώσε. Δώσε και αγόρασε τον Παράδεισο!...

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πεντανόστιμα Μελομακάρονα

Μείγμα 1

- 400 γρ. χυμό πορτοκαλιού
- 400 γρ. σπορέλαιο
- 180 γρ. ελαιόλαδο
- 50 γρ. άχνη ζάχαρη
- 1/2 κ.γ. τριμμένο γαρίφαλο
- 2-3 κ.γ. κανέλα
- 1/4 κ.γ. τριμμένο μοσχοκάρυδο
- 1 κ.γ. μαγειρική σόδα
- ξύσμα πορτοκαλιού, από 2 πορτοκάλια

Μείγμα 2

- 1 κιλό αλεύρι γ.ο.χ.
- 200 γρ. σιμιγδάλι, ψιλό
- Για το σερβίρισμα: μέλι και καρύδια

Για το σιρόπι

- 500 γρ. νερό
- 800 γρ. κρυσταλλική ζάχαρη
- 150 γρ. μέλι
- 3 στικ κανέλα
- 3 γαρίφαλα ολόκληρα
- 1 πορτοκάλι, κομμένο στη μέση

Μέθοδος Εκτέλεσης

Για το σιρόπι

(Ξεκινάμε να ετοιμάζουμε το σιρόπι 3-4 ώρες πριν αρχίσουμε να φτιάχνουμε τα μελομακάρονα για να προλάβει να έχει κρυσώσει όταν βγουν τα μελομακάρονα μας από τον φούρνο.) Τοποθετούμε ένα κατσαρολάκι στη φωτιά, ρίχνουμε όλα τα υλικά εκτός από το μέλι, και αφήνουμε να πάρουν βράση. Αποσύρουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε το μέλι. Ανακατεύουμε και αφήνουμε το σιρόπι να κρυσώσει.

Για τα μελομακάρονα

Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 190°C στον αέρα. Ρίχνουμε όλα τα υλικά του μείγματος 1 σε ένα μεγάλο μπολ και ανακατεύουμε με ένα σύρμα χειρός. Σε ένα δεύτερο μπολ ανακατεύουμε τα υλικά του μείγματος 2. Προσθέτουμε το μείγμα με τα υγρά συστατικά στο μείγμα με τα στερεά και ανακατεύουμε πολύ απαλά με τα χέρια, για πολύ λίγο (το πολύ για 10 δευτερόλεπτα) για να μην κόψει το μείγμα. Πλάθουμε τα μελομακάρονα σε ομοιόμορφο σχήμα (3-4 εκ. διάμετρο, 30 γρ. το κάθε ένα) και ψήνουμε για περίπου 20-25 λεπτά μέχρι να γίνουν τραγανά και να πάρουν ωραίο χρώμα. Μόλις είναι έτοιμα, ρίχνουμε τα καυτά μελομακάρονα στο κρύο σιρόπι και αφήνουμε για 10-15 δευτερόλεπτα. Σουρώνουμε και τα πασπαλίζουμε με μέλι και καρύδια.

Ειρήνη - Βασιχική

Μηνύματα

Τα μάτια δεν βλέπουν καλά τον Θεό, παρά μόνο μέσα από τα δάκρυα.

«Ουκί»

Η καλύτερη κληρονομιά που μπορούν να δεχτούν τα παιδιά από τους γονείς, είναι το παράδειγμα.

Η συναίσθηση της άγνοιας είναι ένα μεγάλο βήμα προς τη γνώση.

Αμ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Γιώργος

- Γιατί είσαι γεμάτος γρατζουνιές και αίματα;
- Έθασα την πεθερά μου!
- Καλά και αυτές οι γρατζουνιές, τι είναι;
- Δεν ήθελε!

- Πως μετρούν τα πρόβατά τους οι Πόντιοι;
- Μετρούν τα πόδια τους και τα διαιρούν με το τέσσερα!

- Γιατί πίνεις με τα μάτια κλειστά;
- Γιατί ο γιατρός μου, είπε να μην ξαναδώ μπουκάλι!

Ο γιος ενός Σκωτσέζου, γυρίζει ενθουσιασμένος από το σχολείο φωνάζοντας.

- Μπαμπά, σήμερα ήμουν άξιος Σκωτσέζος, έκανα οικονομία μισή λύρα. Αντί να πάρω το λεοφορείο, ήρθα τρέχοντας πίσω του!
- Ανόητε, φωνάζει ο πατέρας του, θα έπρεπε να έρθεις τρέχοντας, πίσω από ένα ταξί...θα είχες κάνει οικονομία τέσσερις λίρες!

οι Δράσεις μας

Από τις Κυριακάτικες συναντήσεις μας.

Η πρώτη συνάντησή μας μετά τις καλοκαιρινές διακοπές.

Από την εσωτερική γιορτή που πραγματοποιήθηκε από μέλη της Συντροφιάς μας για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου.

Φτιάχνουμε Φανουρόπιτα προς τιμήν του Αγίου Φανουρίου, τον οποίο πολλά μέλη της Συντροφιάς μας αγιογραφούν φέτος.

Φθινοπωρινή επίσκεψη στον βοτανικό κήπο. Παρακολούθησαμε το πρόγραμμα με τα πηνά και γνωρίσαμε πολλά και σπάνια είδη φυτών. Είχαμε την ευκαιρία να δαυμάσουμε το μεγαλείο του Θεού και να θρεθούμε όλοι ΜΑΖΙ!

Χριστουγεννιάτικες κατασκευές από την όμορφη συντροφιά μας, για να καλλιεργήσουμε την συνεργασία αλλά και την προσφορά προς το πλησίον εφόσον οι δημιουργίες μας θα προσφερθούν στην Έκθεση Αγάπης!

Ζωγραφιά από μέλος της συντροφιάς μας, από το άλμπουμ που προσφέραμε στον Μητροπολίτη μας στη γιορτή του.